

faa stor Styrke, naar ikke concrete Forhold havde opfordret mig dertil, og jeg ikke deri havde seet en Retning, som i Principet er urigtig, fordi den involverer en mindre Anerkendelse af den repræsentative Charakter og af Berettigelsen hos de tvende Corporationer, Amtsraad og Rigsdag, end af dem, som staae Skatteyderne nærmere. Jeg haaber, at disse Bemærkninger ville være fyldestgjørende, om det end kun er i dem, at jeg kan søge Hjemmel for den Alvor, hvormed jeg har imødegaaet en Ytring, som jeg ellers i Almindelighed anseer for uftadelig. Jeg troer, at vi maae gjøre os Rede for, om der ligger et sundt Princip til Grund for samme, og naar den ærede Landstingsmand vil forvare sig mod dens Conseqventer, da maa jeg gjøre opmærksom paa, at det er en af de gode Egenheder ved Logiken, at den lader os see det sande Bæsen af en Sætning, ved at uddrage dens rette Conseqventer, hvorfor Logiken ogsaa ofte bliver lidt generende, naar Ens Tanker ere noget paa Afveie. Hvad Majoritetens Indstilling angaaer, hvorved det ærede Medlem vil benytte Leiligheden til at give en Bestemmelse om Sognefogdernes Valg, da er jeg meget villig til at vedkiende mig den Overbeviisning, at Intet har været Rigsdagens lovgivende Virksomhed saa farligt, som en vis Tilhøielighed til at benytte et Apropos, naar en Gjensstand har været paa Tale, til at fremkomme med en lille Ting, som dermed paa en eller anden Maade kunde bringes i Forbindelse, men ikke henhorte til selve Lovens Tankegang. Dette kan meget let føre den lovgivende Myndighed paa Afveie, og jeg skal navnlig her med Hensyn til Sognefogedbestillingen bemærke, at dersom dens Ordning i det Hele taget foreslaa, saa vilde det — hvad jeg har tilladt mig ikke blot at antyde, men i temmelig alvorlige Punkter at motivere — aldeles ikke falde mig vanskeligt at paavise alvorlige Tvivlsmaal om deres hele Stilling, Opgave og Pligter, som meget godt kunde trænge til Lovgivningens Afgjørelse, og ved hvilken, dersom det kunde skee ved nærværende Lov, ganske vist vilde være opnaaet Mere end ved at optage en saadan

Bestemmelse, som her nu er foreslaaet. Jeg kan fra den høitærede Justitsministers Standpunkt meget godt forstaae, at han, gjennemtrængt af Følelsen af, at Landpolitiet er i høieste Grad værgeløst og afmægtigt, kan være betænkelig ved at give sit Samtykke til, at Vaandet slappes. Jeg skal for mit Vedkommende tilføie, at det er noget ganske Andet, naar Amtmanden benytter den større Personalkundskab, der findes hos Sogneforstanderskaberne til hos dem at udbede sig Navnene paa enkelte Personer som ansees skikede; det er Noget, som jeg for min Deel anseer for ønskeligt, og som jeg altid selv har praktiseret, men noget ganske Andet er det, at Politimagten, hvor f. Ex. Forholdene ikke være ønskelige, hvor den og Sogneforstanderskaberne være komne paa Kant, skulde være tvungen til at tage een af tre foreslaaede Candidater, naar disse f. Ex. alle tre være dømte for at holde Smugtroer.

Da Ingen videre ønskede at yttre sig, gif man over til Afstemning, hvorved:

1) Udvælgets Forslag til § 5, at: „Ligesom der hvorimod de“ forandres til: „Ordentligviis skal hvert Sogn udgjøre et Sognefogderi. Hvor der maatte være særlige Grunde enten til at dele eet Sogn i flere Fogderier eller til at forene flere Sogne i eet Fogderi, skal Amtsraadet ved Indsendelsen af det i § 1 ommeldte Regulativ derom gjøre motiveret Indstilling, og det, hvad enten saadan Deling eller Forening alt bestaaer, eller først nu ønskes indført, og skal da Justitsministeriet være bemyndiget til dertil at meddele sit Samtykke. De“ vedtoges eenstemmigt med 39 Stemmer.

2) at: — „Med Sognefogedbestillingen . . . forenet“ redigeres saaledes: „Fra samme Tid af skal Lægsmandsbestillingen altid være forenet med Sognefogedbestillingen.“ vedtoges uden Afstemning som en Redaction.